

Takk for at du er sammen med oss i dag.
Alle er velkommen til minnesamvær
i menighetssalen, Kanebogen kirke.
Familien

Prest: Anette Eneberg
Organist: Arne Kristian Torbergsen
Solist: Kenneth Slettbakk Leiknes

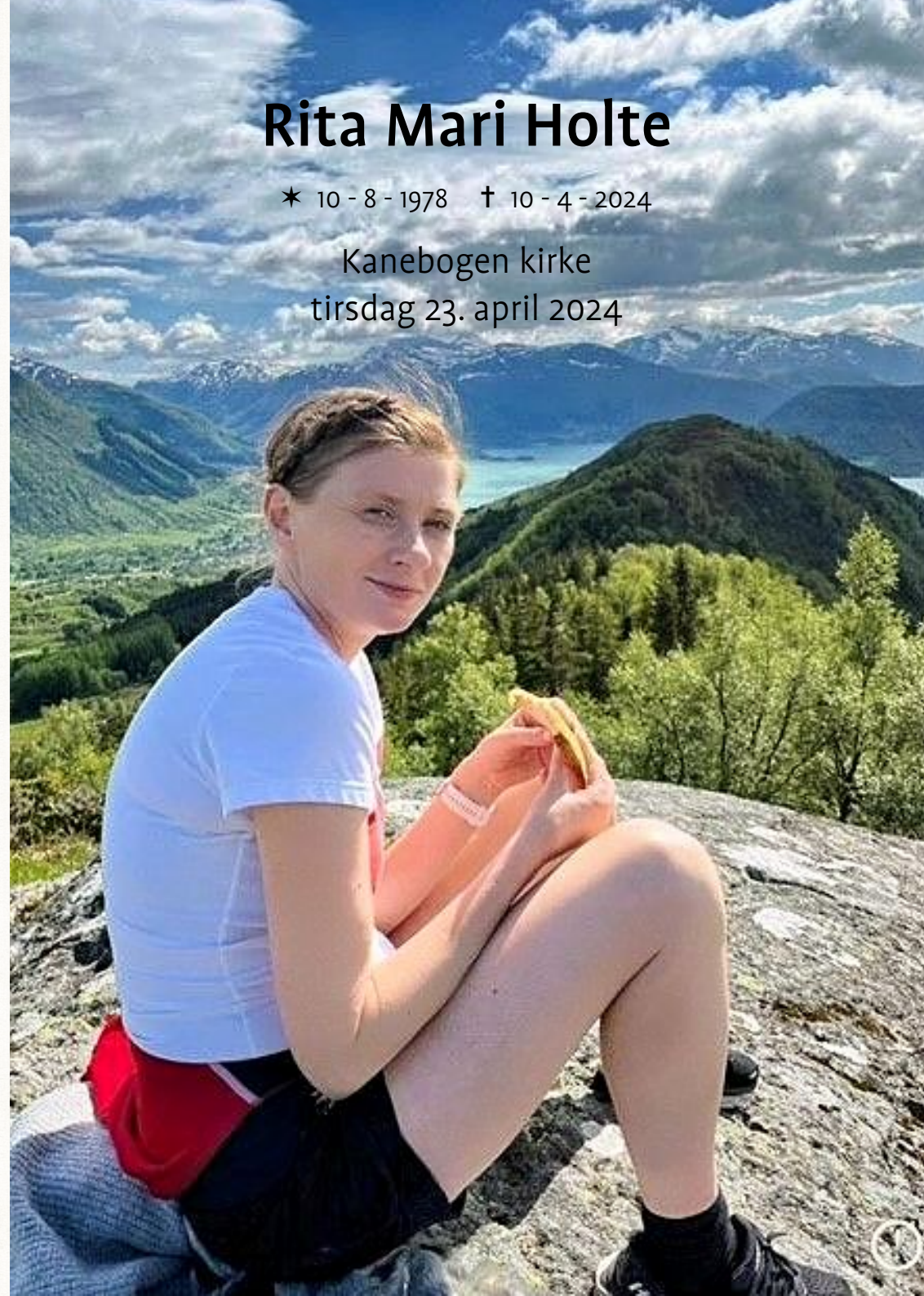
NATHANIELSEN
GRAVFERD

© inmemory.no | Design: 1200

Rita Mari Holte

★ 10 - 8 - 1978 † 10 - 4 - 2024

Kanebogen kirke
tirsdag 23. april 2024

HIMMELHØGE STI

ÅPNINGSSALME

Jeg synger meg en blå, blå salme når dagen svinger hatten til farvel
og ror med sakte åretak mot strender dit alle dager ror når det blir kveld.
Da søker jeg min hvile ved treets trygge rot
mens sankthansormer gløder grønt i gresset ved min fot.
Da synger jeg min salme.

Jeg synger meg en blå, blå salme og takker for all grøde som ble min.
For lyse døgn, for barneskritt i tunet og dine gode kjærtegn mot mitt kinn.
Men og for våkenetter som aldri unte ro,
men ga min dag et dunkelt drag jeg aldri helt forstod.
Nå synger jeg min salme.

Jeg synger meg en blå, blå salme til deg, du Hånd som sanker og som sår
og senker deg med signing over jorden og legedom for alle våre sår.
Som byr oss rette ryggen stå opp å gå i strid.
Med løftet hode skal hver sjel gå inn i Herrens tid.
Så synger vi vår salme.

GABRIELLAS SONG

SALME FØR TALEN

Ikke en spurv til jorden uten at Gud er med.
Ikke en sjel mot døden uten hans kjærlighet!
Ikke en blomst er visnet, ikke en tåre falt
uten at Gud vet om det, han som er over alt.

Tro det når stormen herjer bladløse vintertrær!
Tro det når brenning bryter over de nakne skjær!
Tro det når ubeskyttet midt i en kamp du står.
Tro det når helt alene du med en smerte går.

Tro det når noe brister uten å vokse frem.
Tro det når noen mister det som var alt for dem!
Tro det når håp går under uten å reise seg:
Ikke en spurv til jorden! Det er et ord til deg.

SALME ETTER TALEN

Å eg veit meg eit land langt der oppe mot nord
med ei lysande strand mellom høg fjell og fjord.
Der eg gjerne er gjest, der mitt hjarta er fest
med dei finaste, finaste band. :/Å eg minnest, å eg minnest,
å eg minnest så vel dette land.:/

Denne heim er meg kjær som den beste på jord.
Han mitt hjarta er nær denne fjetrande fjord,
og det målande fjell og den strålande kveld,
hugen leikar, ja leikar på deim: :/Å eg minnest, å eg minnest,
å eg minnest så vel denne heim!:/

Og eg lengtar så tidt dette landet å sjå,
og det dreg meg så blidt når eg langt er ifrå.
Med den vaknande vår vert min saknad så sår,
så mest gråta, mest gråta eg kan: :/Å eg minnest, å eg minnest,
å eg minnest så vel dette land!:/

FØR JORDPÅKASTELSEN

Fager kveldsol smiler over heimen ned,
jord og himmel kviler stilt i heilag fred.

Berre bekken brusar frå det bratte fjell,
høyr, kor sterkt det susar i den stille kveld!

ETTER JORDPÅKASTELSEN

Ingen kveld kan læra bekken fred og ro,
ingi klokke bera honom kvilebod.

Så mitt hjarta stundar, bankande i barm,
til eg eingong blundar i Guds faderarm.